

Prirôdepisno - natoroznansko polje.

Slon.

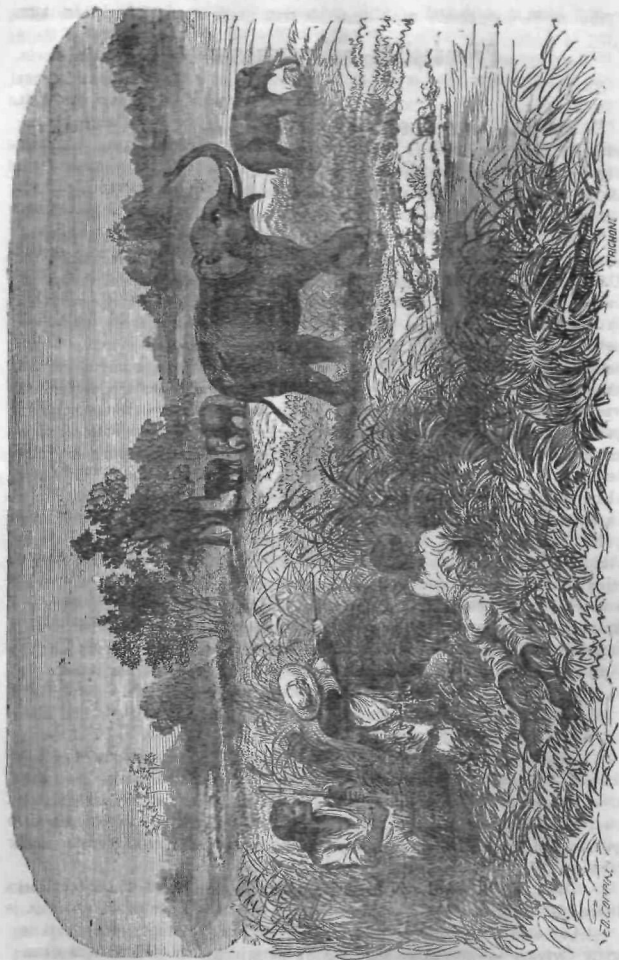
Slon živi v sredi Afrike in v južnej Aziji, tedaj v najgorkejših krajih svetá; v Evropi in Ameriki tega velikana nij. Slon je po 4 do po 5 metrov visok; tedaj najmanj dvakrat tako visok, kakor največji konj; dolg je po 5 do po 6 metrov. Njegovo silno težo podpirajo štiri, po poldrugi do dva metra visoke in blizu 63 centimetrov široke, gladkim stebrom podobne noge. Slon je navadno sive, malokdaj belkaste ali rudečkaste kože. Ušesi sta podobni dvem velikim skledam; prav lahko ž njima giblje, hlad si dela in muhe podí. Očesi ima majheni pa brzega in zeló milega pogleda; na trepalnicah mu izrasejo tudi pedenj dolge ščetine. A najbolj nam padajo v oči njegovi zobje in čudoviti nos. Iz gorenje čeljusti mu molita dva velika, navzgor ukrivljena zobova, ki s slonom vred rasteta. Take zobove imenujemo: okla. Z okli se slon brani in napada sovražnika, prevrača težke stvari, privzdiguje in nosi na njih tovore. Razven teh dveh okel ima v gorenjej in dolenjej čeljusti na vsakej strani po jeden širok plóčat kočnjak; kadar se kočnjak jako ogloje, izpade mu in na njegovem mestu mu izraste nov zob. Gorenja ustnica se je zrasla z nosom, ter je podaljšana v rilec ali trobec, katerega slon lahko raztegne skoraj na dva metra ali pa skrčí na pol metra dolgosti. Trobec je slonu najimennitnejši ud, nos in roka ob jednem, ker ž njim diha, voha, tiplje in grabl. S trobceem si natrga krme in jo nosi v usta; s trobceem pije, napolnivši si ga namreč z vodó, vtakne ga v usta in izpusti vodo vanje; v vročini brizga vodo tudi po sebi, da se hladi. S trobceem se brani, ker ima v njem toliko moč, da drevesa iz zemlje ruje in da konja ali vola z jednim udarcem na tla pobije. Konec trobea ima gíbičen mesnat rogljiček, s katerim, kakor človek s prstom, pobere majheno stvarco s tal, zaveže in razveže ozel, izvleče zamašek iz steklenice, sproži samokres i. t. d. Trobec je pa tudi najčutiljivejši ud, zato pri težkem delu vtaknejo slonu trobec v usnat tok, da si ga ne rani.

Slon ne vidi posebno dobro, ali tenko čuje in dobro voha. Star slon tehta po 3720—5600 Kilogramov.

Sloni so najrajše v tropah, in človeku, ako jih ne draži, ne storé nič žalega. Prebivajo po gostih in hladnih gozdih, koder je dosti vode. Na solnci nijso radi. Po dnevi ležé ali stojé v senénatih in hladnih goščavah, a po noči pridejo tudi na polje, kjer se pasó ter delajo velike kvare. Vsak slon popije na dan po 16 Hektolitrov vode. Z privzdignjenim rilcem plavajo sloni izvrstno.

Da-si je slon videti zeló neroden, vendar je urnejši od konja ter stori toliko, kolikor šest močnih konj.

Lov na slone je zeló nevaren. Ako je ranjen v glavo, strašno divjá in gorjé človeku, ako mu pride blizu. Navadne svinčene krogle slonove kože ne predró, zatorej je lovcem treba imeti k temu drugačne in močnejše priprave. Posamezne slone ujamejo z zadrgami; v tem, ko dva lovca od spredaj slona motita in dražita, vrže mu tretji močno, od jelenove surove kože narejeno in

k bližnjemu drevesu privezano zadrگو okoli zadnje noge, da se zadrigne. Današnja podoba vam kaže, kako lovci na slona streljajo. Več o slonu lahko berete v „Vrtcu“ od 1871. leta, stran 93, kjer je bolj na drobno popisan.